

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਸੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ-

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 3-ਡੀ---

1955

23 ਫਰਵਰੀ-

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII) - ਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141A- ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਕੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਾ 237-ਦਾ ਦਾਇਰੇ-ਦਾ ਘੇਰਾ-ਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਤੋਂ 141 ਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਜਾ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ-ਕੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ - ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141 ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237- ਧਾਰਾ 141 ਏ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦਾਇਰੇ - ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - - ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - ਕੀ ਧਾਰਾ 190 (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ-ਅਗਾਮੀ ਜਾਂਚ-ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ-ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 12-ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ-ਕਿਆਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਨਿਯਮਤ ਰੱਦ ਰਾਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਹਨ! ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XIV ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੁਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ। ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ) ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਪਰਿਵਰਤਨ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਭਾਵ, ਸਮੇਟਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ.

ਅੱਗੇ, ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਅਤੇ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਦੀ ਹੈ। - ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ" ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਤਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਪਿੰਜਰੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ 237 ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਰੱਥ ਬਣ ਰਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰੋ.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 248 (2) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 12, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਘੇਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ:

(i) ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ii) ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਐਕਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

(iii) ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ।

ਇੰਦਰੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਤੇ 561-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੈਂਟ ਅਤੇ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 138 ਅਤੇ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੇਟੀਗੋਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 19 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ F.I.R ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਨੰਬਰ 15/ਸੀ.ਆਈ.ਏ., ਜਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਾਂ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਸ ਪੀ ਚੋਪੜਾ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੇਟੀਗੋਰਾ।

ਜੀ ਐਸ ਪਾਠਕ, ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਰੀ, ਪੋਰਸ ਏ. ਮਹਿਤਾ, ਏ.ਐਮ. ਚੈਟਰਜੀ, ਡੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਦਲੀਪ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.-

ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਅਤੇ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 439 ਅਤੇ 561-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮ.

ਵਰਤਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਰੁਪਏ ਸੀ। 10 ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਨਾਲ. ਜੁਲਾਈ, 1946 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 33 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹਰਪਾਲ ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਵਿਅਕਤੀ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਡਾਲਮੀਆ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 137(6) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ-ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼, ing ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣਾ 25 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਭਾਵ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 7 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 10 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 138(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, 7 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਵਿਹਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਦਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੀਸੀਐਮਪੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਵ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਰੋਰਟ ਟਾਈਮ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲਪਣ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 13 ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18 ਮਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲਤਾ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਪੀ. ਲਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਲ 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵੈਇੱਛਕ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ 138 ਤੋਂ 141-ਏ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ

ਕਦਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 13 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੈਂਬਰਸ ਡਾਲਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਅਤੇ ਮਈ, 1952 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। 3 ਅਤੇ ਅਥਰਸ ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਭਾਰਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਨ 153 ਅਤੇ 153-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ (ਡਾਲਮੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਿੰਤਾ) ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਹੁਣ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪੇਟੀਗੋਰਾ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ) ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਵੰਬਰ, 1953 ਅਤੇ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 406, 408, 418, 420, 465, 467, 469, 471 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂ.ਐਨ. ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 34 ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ, ਏਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਮ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 138 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 19 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , 1953 ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੈਂਡਾ ਮੂਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਪੇਟੀਗੋਰਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਡਾ ਮੂਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 300
ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 208-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਪੱਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. , ਮਿਤੀ 10 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਤਰੀ ਜੀ ਐਸ ਪਾਠਕ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 96 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 2 ਅਰਜ਼ੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਰ. ! ਅਪਰਾਧ-

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੇ.ਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੇਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਸੀਐਫ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ, ਧਾਰਾ 137 ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 138(4) ਅਤੇ 141-ਏ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਵੇਧ ਹਨ।

ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ-

ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ - ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਹੈ। 2, ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਸ ਘੱਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ:, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਮ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਨ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਪਾਠਕ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਨੀ. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 290 ਕੁਝ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਗਿਆਨਯੋਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 236, 238, 238-ਏ, 282, 282-ਏ ਅਤੇ 282-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਡ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਤ ਅਤੇ

ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸੀਮਿਤ

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਓਰਲੋ ਅਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਐਕਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 26, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਆਈ.ਏ.ਆਰ. ਪਾਠਕ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਦਿ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ' (1) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1947 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 409 ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪੋਇਨ ਥਾਈ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ, ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਪੰਜਾਬ 89

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਕੋਰ- ਰੱਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 409 ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਐਕਟ ਨੇ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ- ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਗਾਰਡਿੰਗ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੈਕਸਵੈਲ ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ- ਜੇ.

"ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਅਪੀਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, -ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁੱਪਸਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਕਿਊਬਿਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੁਬਾਰਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 Mad. 339

(2) (1383) 22 Q.B.D. 622।

ਕੇਸ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 278(3), ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਸੰਘਤਾ ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੇ ਦ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਗੁਰਚਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜੇ. ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾਕ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ- ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਚੈਪਟਰ XIV ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹਨ, ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ 237. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਧਿਆਇ XIV "ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਈ. 952 ਪੰਜਾਬ 89

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਪ੍ਰੋ- ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇ ਚੱਕਰ 'ਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਾਉਂਸਲ- ਲਿਮਟਿਡ ਸੇਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮਿੰਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਧਿਆਇ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਹਨ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜੇ. ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 1(2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ- ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ- ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਜੇ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਪੀ.ਸੀ. 253

ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸੀਨ. ਸੈਕਸ਼ਨ 5. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੰਘਣਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲਲੈਂਡ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਬੇਰੁਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਵਰਮੈਂਟ [ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (5)1. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਧਾਰਾ 141-ਏ)। ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੀ ਕਾਪੀ 95 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫ.ਐਨ.ਐਕਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾ।

ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਕੋਡ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੰਘਣਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਬੇਰੁਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (5)]। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਕੰ. ਸਕੂਲ ਪਿੰਡ ਧੋਰਾਮੇ ਝਾਮ ਵਿੱਚ 8 ਵੀਂ ਅਤੇ 9 ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ

ਤਹਿਸੀਲ ਅਬੋਹਰ-

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ- ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇਧਾਰਾ 1374 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 141-ਏ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ-14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਨ-1 ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, der ਚੈਪਟਰ XIV ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੈਪਟਰ XIV ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਠਕ ਨੇ 7 ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 1, 7 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗ੍ਰਿਫਿਥ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਪਬੰਧ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

8080 ਹੈ

ਖਾਸ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤਾਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਵ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਕਸਵੇਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਪੰਨੇ 163 ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ (ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ 'ਚ ਪੁਲਸ ਕੋਲ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਸਰਸ ਡਾਲਮਿਆਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਮੁੜ. ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ, (1), ਬਕਲੇ, ਜੇ. ਨੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1862 ਦੀ ਧਾਰਾ 167, ਜੋ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਦਾਇਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

"ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹਨ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਤੇ ਲਈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਰਾਜ ਦਾ ਫਾਇਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 237 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 237, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਤਰਕੀਬਾਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 (6) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਅਯੋਗ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ 13 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, 7 ਜੂਨ, 1952 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੇਸਰਜ਼, ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ ਕ◆

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL. X

1952, ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ

ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸੀਮਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਧਾਰਾ 237 ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਤਰਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 237 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ; ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਧਾਰਾ 237(6) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਸਕੈਲ ਪਹਿਲਾਂ ਥੀਆ 2 ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, - ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟੇਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਾਂ

ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ

ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਇੰਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਰੈਂਡ ਓਥਾਰਜ਼ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 237 ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ,

ਹੁਣ ਧਾਰਾ 137(6) ਅਤੇ (7), ਸੈਕਸ਼ਨ 141-ਅਤੇ ਧਾਰਾ 141 ਦਾ ਹਿੱਸਾ 1936 ਦੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1938 ਦੇ ਐਕਟ ਆਈਆਈ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਅਤੇ 237 ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 237 ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ 237 ਜਿਸ ਵਿੱਚ 8 ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 237 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 141 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 141 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2023

ਮੁਕੱਦਮਾ

2.2023 ਸਬੂਤ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਬੂਤ

12.2023

12.2023 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ

12.2023 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ

01.2024 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ

01.202401.2024

01.2024

ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਤਰਲੀਕਰਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਐਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 237 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਧਾਰਾ 137(6) ਅਤੇ (7), ਸੈਕਸ਼ਨ 141-ਅਤੇ ਧਾਰਾ 141 ਦਾ ਹਿੱਸਾ 1936 ਦੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1938 ਦੇ ਐਕਟ ਆਈਆਈ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਅਤੇ 237 ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 237 ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ 237 ਜਿਸ ਵਿੱਚ 8 ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 237 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 141 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 141 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 (6) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 237 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ

2.2023

VOL. X

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ- । ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ । ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਐਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਤਰਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਵਿੱਚ 'ਕੋਰਸ ਆਫ ਵਾਇਡਿੰਗ ਅਪ' ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । time and othersIndiaand ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ 'ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ । ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ..ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 216, 227, 230(5) ਅਤੇ 230-ਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਧਾਰਾ 216 ਅਤੇ 230-ਏ (3) ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । 1936 ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ । ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ' ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾ◆

ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਚ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਦੀ ਧਾਰਾ 137.io ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ। ਸਾਰਾ ਡਾਟਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਪਾ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL. X

ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ. ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੋ- ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ-, ਲਿਮਟਿਡ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 237 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 237 ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 137 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਵਿੰਡਿੰਗ ਪ੍ਰੋਕਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 237 (4) ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਟਾਪ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਨਿਪਟਾਰਾ 01.09.

ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ। , ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 137 (7) ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਜੋ ਕਿ 1937 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (1) ਲਿਕਵੀਡੇਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 137 ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 137(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲੀਕਵਿਡੇਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 237 (5) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਦੀ ਧਾਰਾ 237 (6) - ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਅਤੇ 141-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 141 ਅਤੇ 141-ਏ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 237 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਾ 137 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਮਾਪਤੀ (ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕ◆
ਬੀ ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਅਧੀਨ। ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਨੂੰ 137 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ 141-ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 137 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਮੇਟਣ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 138 ਤੋਂ 141-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 13 ਜੂਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੱਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137, ਆਦਿ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ

(a) ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (6) ਕਿ.ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੈੱਟ ਮਕਸਦ;

(ਬੀ) ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼, ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 138 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;

(c) ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ;

(ਡੀ) ਕਿ ਜਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ

(e) ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 137 (6) ਅਧੀਨ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ 20 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ

"2. ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼। ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ - ਲਿਮਟਿਡ ਤੋਂ ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅੰਕੜੇ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਸ਼ੇਅਰਸ਼ੇਲਡ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ। ਪਰ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ੀਟ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਖਰੀਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਛੂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ। 10-4-0 ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਵਿਕ ਰਹੇ ਹਨ। 3 ਹਰੇਕ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ (ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ) ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੱਕ ਹਨ। 1,025 ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਬਣਦੀ ਹੈ। 3,07,72,470 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. 34 ਕਰੋੜ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਰਚੇ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣੇ ਜਾਰੀ ਹਨ। 90,000 ਹਰ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ.

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੋਗੇ।"

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 137(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL. X

. ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਮਿਸਟਰ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ। ਪਾਠਕ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਰਗੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ,

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਫਰਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 144 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 7 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। 27 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ। ਫਰਮ ਨੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ। 29 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਨਵੰਬਰ 1952 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਸਰਸ ਐਸ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ 27 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਜਾਂ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਰੋਡ ਕਾਲਾ ਟਿੱਬਾ ਟੋਲ ਪਲਾਜ਼ਾ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਹੈ।, 1952 ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਨ ਯੂਨੀਅਨ ਸੀ.ਆਈ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ mection con ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਥਾਰਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਠਕ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 190, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਭਾਗ V, ਚੈਪਟਰ ਐਕਸਵੀਵ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਗ VI, ਚੈਪਟਰ NV ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵੀਡਿੰਗਜ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ: 141-ਏ (2), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋ-ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 141-ਏ (2) ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ' ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ' ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਂ 'ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨਜੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ'। ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਾਅਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ] ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 137, 141-ਏ (2) ਅਤੇ 237 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਲ ਥੀਜ਼ ਰੀਕੋਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਕਸ ਡੇਟੋਰੀ ਜਾਂ ਐਕਸਕਲੂਸਿਵ (ਵੀਡੀਏਮਪਰਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਾਨੁਥ ਬੀ. ਪੈਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।) ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਚੈਪਟਰ XIV ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ।

ਚੈਪਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਇਨ ਪ੍ਰੋ, ਸੀਕਿਊਸ਼ਨ" ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚੈਪਟਰ ਸੀਮਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਬਾਏ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਐਫ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚੈਪਟਰ XVI ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ" ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। "ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਜਾਂਚ ਨੂੰ 'ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਿਕਾਇਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਵਿਡੀਸੈਕਸ਼ਨ 4(h) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਟਨ. ਤਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂਚਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 137 ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਮਲੀ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੇਗੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਘਟਾਓ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਡ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਨੇ ਸੂਰਜ ਮੱਲਮੋਹਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੇਸ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,

(1) 26 ਆਈ.ਟ◆

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਮੀ-ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਲਾਵ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਉਪਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭਾਅ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ”

ਸਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੇ.ਕੇ.ਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

"ਆਰਟੀਕਲ (14) ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 202, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਸ਼੍ਰੀ. ਪਾਠਕ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) 26 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 713

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਸ.

ਪਾਠਕ ਥੇਨਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈਸਰਸ ਡਾਲਮੀਅਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ

ਸੀਮਿਤ ਹੋਰ ਕੋਣ. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 278, ਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ-1 ਪਛਾਣਯੋਗ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 141-ਏ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 278 (3) ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਫਸੋਸ ਅਤੇ 12 ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 278 (3) ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 141-ਏ (1) 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿ. ਪਾਠਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨਾ ਕਿ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ' ਸ਼ਬਦ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਯਾਤ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ. ਦੀ ਧਾਰਾ 248 (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 12 ਪੜ੍ਹੀ

"4. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਨਾਮਜ਼ਦ 12. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ - ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ।'

ਇਹ ਨਿਯਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਵੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 137 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ, ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ◆

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਲਿਮਟਿਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 141-ਏ (2) ਇਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਨ-ਮੈਸਰਸ ਡਾਲਮੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰਜਿ: ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆਟਰ ਨੇ 1 ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 155 (2) Cri ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ॥੩॥ਮਿਨਲ ਪੁਰਕਿਰਆ ਸੰਹਿਤਾ ॥ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 237 ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 137 ਅਧੀਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸਮਰਾਟਵ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਨਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਖਵਾਜਾ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ (1), ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ

"ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ, ਅਥਾਰਟੀਜ਼, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਕਥਿਤ ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(1) A.I.R.1945 P.C. 18, 22

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗਾ ਮੁੜ-ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ, ਥੀਮਟਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਿਰਫ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 491, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 141-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੱਕੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂਚ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Sh. Harminder Singh